

Sobre el llibre pòstum de Juan Jesús Aznar: "Aquest poemari es llegeix des de la nostàlgia, no des de la tristesa"

En un acte marcat pel dol i l'absència, també per l'amor, els seus tres fills, Pol, Gerard i Jan, van presentar a Roses 'El devenir de los días', un llibre que pot ser considerat el testament vital del poeta

Les presentacions de llibres són actes socials i culturals que serveixen per establir ponts entre els autors i els seus lectors. Habitualment l'autor o autora dona les seves raons, explica el perquè de tot plegat. Però quan l'autor no hi és present, perquè aquella absència és inevitable, perquè la mort se l'ha endut quinze dies abans, la missió de qui entoma el repte de transmetre és costerut. Més si són els fills de l'autor. Parlem de Pol, Gerard i Jan Aznar que, amb gran enteresa i frenant les llàgrimes que es delien per brollar, van llegir alguns dels poemes que el seu pare, Juan Jesús Aznar, havia escrit els últims dies de la seva existència i que ara es recullen a El devenir de los días (Cal·lígraf). Uns poemes que van fer emmudir, per la seva força, pel goig de viure que exhalaven, al públic assistent que va deixar petita, dilluns passat, la sala d'actes de la biblioteca de Roses. L'editor Jaume Torrent va obrir l'acte recordant que Juan Jesús Aznar formava part de la família Cal·lígraf. No només era un autor publicat sinó que havia estat director de la revista Encesa Literària. Quan l'octubre passat se li va detectar la malaltia, Juan Jesús Aznar li va comentar a Torrent que estava escrivint uns poemes i que s'hi posava molt seriosament. Ho feia amb la urgència de qui sap que el temps no s'atura, que li va en contra, i amb l'íntim convenciment que posava per escrit el llegat que volia transmetre fruit de la reflexió, l'amor i la tendresa. "Juan Jesús escrivia amb una intensitat i una qualitat gens habitual amb aquesta rapidesa", va admetre emocionat Jaume Torrent durant la primera presentació pública del poemari a Roses, poble on l'autor vivia amb la seva família. Va ser tal la rapidesa, tant de l'escriptura com de l'avenç de la malaltia, que l'últim poema que va escriure Aznar dos dies abans de morir, el 25 de novembre, s'ha hagut d'incloure en aquesta primera edició en un full a part. És el poema La vida y el ser amb què el poeta s'acomia de la vida amb versos serens, però també amb un cant joiós cap a ella i que inclou fragments com aquest: "Vivir para vivir, es lo que quiero, aun sintiendo el final de mi camino. Soy el ser que ha querido caminar por caminos, senderos y veredas que siendo viejos, para mí, siempre han sido nuevos. ¡Adiós! Vida, te digo adiós, mientras mi ser espera que se date este poema con lugar, día y hora, en el que la muerte venga a visitarme". "Aquest llibre és un cant a la vida, és molt consolador perquè t'ajuda a entendre-la. I es llegeix des de la nostàlgia, no des de la tristesa", va assegurar convençut Jaume Torrent. Ho afirmava perquè, segons ell, "Juan Jesús ens transmet el seu goig de viure, que ha viscut plenament, que ha estimat plenament". En aquest sentit, l'autor recorre les etapes descrites pel poeta Miguel Hernández: la vida, l'amor i la mort. D'Hernández, de fet, escull un poema del Cancionero y romancero de ausencias per obrir el seu poemari que, Torrent no té cap dubte, "pot llegir-se com un testament vital del poeta". Autor: Juan Jesús Aznar Editorial: Cal·lígraf Pàgines: 80 Preu: 17 euros El moment més emotiu de l'acte, sobri i curt, va ser la lectura d'alguns poemes del llibre, tots ells encapçalats per sigles romanes, seleccionats pels tres fills de l'autor, "els menys personals", com van dir, extrets de les tres parts del volum. Cada un dels poemes escollits servien per apropar-se més a l'autor: la seva passió per la lectura -"mi refugio al sentirme perseguido", escriu; l'amor per la seva companya de vida -a primera fila- o una reflexió davant la mort imminent. Un dels fills també va llegir l'últim poema, La vida y el ser, "que va escriure com a comiat de la seva vida". La directora de la biblioteca, M. Pilar Cortés, va voler recordar Juan Jesús Aznar "per la seva defensa sempre del coneixement i de la cultura perquè sempre va creure en les biblioteques com a divulgadores d'aquests i com a instrument per fer-los arribar a la societat, en general, i combatre la ignorància, un dels grans mals d'aquest temps que corren de desinformació".

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2025/12/18/l libre-postum-juan-jesus-aznar-poemari-es-llegeix-nostalgia-no-des-de-la-tristesa-124933357.html>